

έσβυσε στη στιγμή. Ένώ εκείνη έφρουγε, σκόρπιζε άφρους, τάραιε τη θάλασσα, χαράζε β:θιά, ατέλειωτα αὐλάκια !. Μά, θά πητε, με ξένη δύναμη, μά δεμένη στο βαπόρι. 'Αδιάφορο ! Φτάνει που τὰ κύματά της κυλούσαν ως εκεί κάτω μακριά και λέγανε τραγουδιστά τή δύναμή της στα χαλίλια της άκρογιαλιές ! Καί, να ποίμε τήν αλήθεια, δέν είναι οὔτε ή μόνη, οὔτε ή πρώτη βαρκοῦλα που ξιππάζεται και φουσκώνει για ξένη δύναμη και για ξένη άξια. Πόσες βλέπω καθε μέρα να κατεβαίνουν τό Βόσπορο με τήν ίδια περιφάνια, με τό ίδιο τουπέ !...

Βάρκα βαρκοῦλα ! Καί τί θά γίνης σά σπάση τό σκονί ; και σά ρίξη τήν άγκυρα τό βαπόρι, έσύ τί θά κάμης ;... Θ' άπλώσης τό παννάκι σου σά χιονάτη πάπια ? Θ' άρχίσης με τὰ μικρά σου κοκκινοδαμμένα κουπιά να χτυπάς τήν ήσυχη τή θάλασσα ;

Βόσπορος ΧΡΙΣΤΟΣ ΔΕΛΤΑΣ

ΣΤΟΥ «ΝΟΥΜΑ»

το γραφείο και στο βιβλιοπωλείο του Σακέτου (όδος Σταδίου, αντίκρου στη Βουλή), πουλιούνται ΜΙΑ ΔΡΑΧΜΗ τό ένα και 1,25 φρ. γρ. για τό έξωτερικό, τακόλευα βιβλία : του ΨΥΧΑΡΙ «Τέλειρο του Γιαννίρη» — του ΠΑΛΑΗ «'Ηλιος και Φεγγαρι» — του ΦΩΤΙΑΔΗ «Τό γλωσσικό ζήτημα και ή 'Εκπαιδευτική μας άναγέννητρα» — του ΕΦΤΑΛΙΩΤΗ «'Ιστορία της Ρωμιοσύνης», «Μαζώχτρα και Βρουκόλακας» και «Νησιώτικες 'Ιστορίες» — του Δ. ΤΑΝΤΑΔΙΑΗ «Οί σκιές μου» — του Χ. ΑΝΤΡΕΑΔΗ «Ο Μέγ' Αλέξανδρος» — του ΠΑΝΤΕΛΗ ΧΟΡΗ «τό 'Ανεχτίμητο» (δράμα) — του ΗΑΙΑ ΣΤΑΥΡΟΥ «Φρογκεία και Πατρίδα» — του ΣΤΕΦ. ΡΑΜΑ «Τα Πλάτα και τὰ Κεϊνευρια» — του Γ. ΑΒΑΖΟΥ «'Η ματιά» — του Δ. Π. ΤΑΓΚΟΠΟΛΟΥ «Ζωντανά και πεθαμένα» και «Ο 'Ασωτος» (δράματα) — του ΛΟΓΓΟΥ «Δάφνης και Χλόη» (μεταφρ. Βουτιεριδής) — του ΕΥΡΥΠΙΑΗ «'Η Μύθει» (μεταφρ. Περιγαλιότη) — του ΣΟΦΟΚΛΗ «δ Αίας» (μεταφρ. Ζήσιμου Σιδερά).

Η ΙΑΙΑΔΑ μεταφρασμένη από τον 'Αλεξ. Παλλη δρ. 2 και φρ. 2 1/2 για τό έξωτερικό.

Ο ΑΘΡΩΠΙΝΟΣ ΜΗΧΑΝΙΣΜΟΣ της κ. 'Αλεξάντρας Παπαδόσκου, χρυσοδεμένος, δρ. 1 1/2 και φρ. 2 για τό έξωτερικό.

Του ΚΩΣΤΗ ΠΑΛΑΜΑ «'Ιαμβοί και 'Ανάπαιστοι» — «Τρισυγένη» — «Γράμματα» — «'Ασάλευτη Ζωή», 6 φρ αντίς 12 που πουλιούνται στα βιβλιοπωλεία Για τις έπαρχίες τ,50 και για τό 'Εξωτερικό 7 φρ. γρ. δίχως άλλο έξοδο για τὰ ταχυδρομικά.

Του ΙΔΑ «Μορτύρων και ήρώων αίμα.» δρ. 2.

Του Γ. ΜΑΡΚΕΤΗ Πλουτολογία (Δρ. 1) — Κριτική του άξολου λογισμού του Κάντ (δρ. 1) — Τό δασμολογικό ζήτημα στην 'Αγγλία (λεφτά 50).

Της κ. ΕΙΡΗΝΗΣ ΔΕΝΤΡΙΝΟΥ 'Από τόν κόσμο του σαλονιού και οι δύο άντατοι δρ. 3.

Του ΗΑΙΑ ΒΟΥΤΙΕΡΙΑΗ 'Ο Προσκυνητής δρ. 1

τήν υγεία της λχχαρούσε τό κορίτσι κ' ένα ψυχρόμητο μυστικό της έλεγε πως έτσι θά γλυτώσῃ. Τήν τάξη τήν αγαπούσε και άφτή, σόν τόν 'Αντρέα. Ήθελε τώ να μπῆ σέ τάξη και ή τρ μερή άκρα τεια που της χαλνοσε τὰ παντα. Τί να κομη ή 'Αντρέας ; 'Ανοπόφορο του εΐτανε να δισταζῃ, και από τήν άλλη μεριά δέν τόλμιυσε να πῆ τίποτις. Τήν περίφημη τήν τρίτη, έφτά του Σπυριά, μ' όλα της τὰ βαψίματα, μ' όλο της τό κίφι, της πόνισε ή πληγή. της πόνισε, ύστερις από τό γέμα, και τάντερό της άριστερα, μά ή θερμοκρασία καλή, 36°1 — 37°4. τήν τεταρτη, όχτώ, έννοιυσε ξαλαφρωμένη, χαροίμενη, ζωντανή, κ' ή θερμοκρασία 36°6 — 37°4. τήν πέμπτη, έννια, λίγος πονακί φαλος πού από τό πρωί έρχισε και δέν έπαθε, άν και λαφής λαφής. ζαλιζέτανε καθε τόσο, άκόμη και χωρίς να σκίψη. κούραση της έκοφε τὰ γόνατα. ή θερμοκρασία όμως δέ σαλιβε, 36°4 — 37°4. Κ' ή θερμοκρασία κατι σημαίνει.

— «'Ας πεταγοῦμε, σποχαστηκε ή 'Αντρέας, μια στιγμή στο νοσοκομείο. Κατόπι βλέπομε. Τι μας κοστίζει ; 'Ασχημα δέν είναι ή Κατινούλα, τό κάτω κάτω.

Λαιπόν και να πάω δέ θά πῆ πως τή χειρουργήσανε κιόλας».

Ο ΝΟΥΜΑΣ,
ΒΓΑΙΝΕΙ ΚΑΘΕ ΚΥΡΙΑΚΗ
ΣΥΝΤΡΟΜΗ

Για τήν 'Ελλάδα Δρ. 10.—Για τό 'Εξωτερικό φρ. χρ. 10.

20 λεφτά τό φύλλο λεφτά 20

ΒΡΙΣΚΕΤΑΙ : Στα κισκία της Πλατείας Συντάγματος, 'Ομόνοιας, 'Ιπουργείου Οικονομικών, Σταθμού Τροχιδόδρομου, ('Οφθαλμιατρείο), Βουλής, Σταθμού ύπόγειου Σιδηρόδρομου ('Ομόνοια), στο κυκλοπωλείο Μανωλακάκη (Πλατεία Στουρνάρα), 'Εξαρχεια, στα βιβλιοπωλεία «'Εστίας» Γ. Κολάγου και Σακέτου (όδος Σταδίου, αντίκρου στη Βουλή). Στο Βόλο βιβλιοπωλείο Χρυσιόπουλου.

'Η συντρομή πλερώνεται μπροστά κ' είναι ένός χρόνου πάντα.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΑΚΙΑ

'Αλλαγή και Μερκούρης—'Αδρια άπλέρωτα—'Οι Κρητικοί—'Ο πρώτος έπιλαχών.

Ο ΜΕΡΚΟΥΡΗΣ βγήκε και τρίτη φορά Δήμαρχος. Τιμή στους 'Αθηναίους που δέν παρασυρθηκαν από τό ασυλλόγιστο «'Αλλαγή», μά υποστηρίξαν τόν άνθρωπο που στή σημαία του έγραφε με μεγάλα γράμματα τή λέξη «'Εργασ και ζήτης μ' έργα και όχι με λόγια και με κοφίτες ύπόκεισες να δημαρχέται. 'Εργα έκαμε κ' έργα θά κάμει ή Μερκούρης και ά βρεθεί φιλότιμη Κυβέρνηση να του ψηφίσει τό νομοσκέδιό του, μά μέρα ή 'Αθήνα πολλά θά του χρωστέει κ' οι 'Αθηναίοι μ' όλο τους τό δικιο θά περιφρανεύονται για τόν όρχοντο του Δήμου τους.

'Εκείνο όμως που καταλάβαμε, και κείνο που θά κατάλαβε και ή ίδιας ή Δήμαρχος, από τήν τελευταία έκλογή είναι πως δέν πολεμήθηκε από Πιργιούς αλλά από 'Αντιμεμ-ουρικούς, από ανθρώπους δηλ που τόν πολεμήσανε λυσοασμένα όχι γιατί θέλιαν τόν Πυργή για Δήμαρχο, αλλά γιατί δέ θέλιαν τό Μερκούρη. Και να σάς ποίμε τήν αλήθεια, τήν αντίδραση αυτή δέν τή βρισκόμυε και διωσδιόλου άδικολόγητη, και άν τήν καλοσυνήγισει και ή Δήμαρχος θά συμφωνήσει μαζί μας.

Και πρώτα πρώτα τήν αντίδραση του τή γεννήσανε μερικὰ πρόσωπα της ύπεροίας του, ή γνωστή δηλ κλίκα του που όχτώ χρόνια δούλεψε πως να γιομίσει τήν τσέπη της και πως να κάνει τό Μερκούρη τόσο αντιπαθητικό ώστε πολλοί νοικοκυραίοι να σπῃ λένε «δὲ μαυρίζω τό Μερκούρη, αλλά μαυρίζω τό δεινά και τόν τάδε υπάλληλό του» Δεύτερο λάθος του, ίσως μεγάλο και αυτό σάν τό πρώτο, είναι που ανακατόηθε στην πολιτική, γιατί δέν έννοιος πως οι 'Αθη-

ναίοι τον θέλουνε για Δήμαρχό τους και όχι για κοματάρη πολιτικό. Αὐτά είναι τὰ δύο σπουδαιότερα λάθη του, και ά γράφει τώρα τή λέξη «'Αλλαγή» στή σημαία του δέ θά τόν τήν πάρε ποτέ κανείς τή Δημαρχία και θά μπορούσει μια μέρα να τήν άφίσει κληρονομιά και στα παιδιά του, καθώς τόνειρεύεται.

Οι ένκατό της κλίκας του τυράντισαν τήν 'Αθήνα όχτώ χρόνια. 'Ας άποστρατευοῦνε τώρα αυτοί και άς έρθουν άλλοι ένκατό να τήν τυράντισουνε στην τρίτη Δημαρχία του. 'Ο κόσμος ζητάει τήν «'Αλλαγή». 'Ας του τή δώσει ή Γενναία ή Δήμαρχος, παίροντας για σύβολό του τις λέξεις «'Εργα και 'Αλλαγή»

★

ΤΑ ΛΟΓΙΑ μας αυτά πρέπει να τα έχτιμάσει ή Δήμαρχος, αφού του τὰ λένε άνθρωποι που τόν αγαποῦν και που συνήθιαν να λένε τήν αλήθεια, όσο σκληρη και άν εΐναι. 'Ετσι βέβαια καμιά φημερίδα δέν του μιλήσει, ούτε από κείνες που τόν υποστηρίξαν, ούτε από κείνες που τόν πολεμήσανε. Ξέρει γιατί τόν υποστηρίξαν και θά σιχαίνονται από μέσα του, καθώς θά σιχαίνεται και για τις άλλες, αφού ξέρει γιατί τόν πολεμήσανε. Να που βρίσκεται σήμερα μια φημερίδα να του μιλήσει ειλικρινά, μόνο και μόνο γιατί τόν έχτιμάει, γιατί έχτιμάει τή δουλειά του και γιατί θά λυπηθεί κατάκαρῃ να δει μια μέρα να γκρεμοτσκιστεί από τό Δημαρχικό αξίωμα ένας άνθρωπος, όχι γιατί εΐταν ένίκανος γι' αυτό, αλλά γιατί δέ φέρθηκε γνωστικά σέ μερικά ντελικάτα ζητήματα.

★

Ο ΜΑΝΟΣ και οι άλλοι πολιτικοί της Κρήτης να βάλουν τὰ δυνάτά τους, να μιλήσουνε, να παρηκαίσουνε, να συμβουλίφουνε, να φοβερίσουνε, να μεταχειριστοῦν κάθε μέσο, ώστε σ' άλλη έκλογή, είτε Δημαρχική, είτε Βουλευτική, να μὴν ξεμυτίσει ή Κρητική μαγκούρα στους δρόμους της 'Αθήνας.

Εΐναι ντροπή εθνική τὰ πηληκίρια της Κρήτης, οι Τουρκιόφιοι και Βουργαροφίιοι Κρητικοί, να γυρίζουνε στους δρόμους της 'Αθηνας τή μέρα της έκλογής, κρημνώντας τό τιμημένο ζωνάρι τους για καυγά και τρομάζοντας τόν κόσμο με τις τρομερές μαγκούρες τους.

Οι Κρητικοί άρχίζουνε να γίνονται αντιπαθητικοί στην 'Αθήνα και ακούστυμε πολλούς να λένε τήν Κρητική πως θζναι συφορά να ένωθεί μια μέρα ή Κρήτη με τήν 'Ελλάδα. Βαριά ή λέξη, μά άς δφρουνται κείνοι που μπήσανε άιμα τους λεβεντηδες της Κρήτης στα έκλογικά κρηναβάλια μας και μεταμορφώσαν τους γενναίους πολεμιστές σέ χυδαίους μπράβους.

★

ΆΛΛΟ είδος άρρώστιας αυτή ή δημαρχομανία του Πυργή. 'Αφού δέν τὰ κατάφερε να συγκινήσει τόν κόσμο και να βγει Δήμαρχος από τις κάλπες, ζήτησε να τον συγκινήσει με τό συλλαλητήριο της Τετάρτης, τό κωμικό και άδικολόγητο, και να βγει Δήμαρχος από τους δρόμους. Ξέρει-

τήν υγεία της λχχαρούσε τό κορίτσι κ' ένα ψυχρόμητο μυστικό της έλεγε πως έτσι θά γλυτώσῃ. Τήν τάξη τήν αγαπούσε και άφτή, σόν τόν 'Αντρέα. Ήθελε τώ να μπῆ σέ τάξη και ή τρ μερή άκρα τεια που της χαλνοσε τὰ παντα. Τί να κομη ή 'Αντρέας ; 'Ανοπόφορο του εΐτανε να δισταζῃ, και από τήν άλλη μεριά δέν τόλμιυσε να πῆ τίποτις. Τήν περίφημη τήν τρίτη, έφτά του Σπυριά, μ' όλα της τὰ βαψίματα, μ' όλο της τό κίφι, της πόνισε ή πληγή. της πόνισε, ύστερις από τό γέμα, και τάντερό της άριστερα, μά ή θερμοκρασία καλή, 36°1 — 37°4. τήν τεταρτη, όχτώ, έννοιυσε ξαλαφρωμένη, χαροίμενη, ζωντανή, κ' ή θερμοκρασία 36°6 — 37°4. τήν πέμπτη, έννια, λίγος πονακί φαλος πού από τό πρωί έρχισε και δέν έπαθε, άν και λαφής λαφής. ζαλιζέτανε καθε τόσο, άκόμη και χωρίς να σκίψη. κούραση της έκοφε τὰ γόνατα. ή θερμοκρασία όμως δέ σαλιβε, 36°4 — 37°4. Κ' ή θερμοκρασία κατι σημαίνει.

Λαιπόν και να πάω δέ θά πῆ πως τή χειρουργήσανε κιόλας».

να κοιτάξη τήν Κατινούλα είτε σπίτι τους άφτό έμοιάζε σάν αδύνατο είτε σέ μια κλινική όπου τόν είχανε συμφωνημένο τρεις φορές τή βδομάδα. δέν του τό συμβούλεψε διόλου ή γιατρός. πουθινά πού σίγουρα λείε παρα στο νοσοκομείο. Του Εήγησε και πως γίνεται τό χειρουργημα Τό χειρουργημα ! Να ως τόσο που συνήθιζε άγκλια γαλικά ή 'Αντρέας στην ιδά σά νήμελλε πιά και να γίνῃ. Τήν κερικκή, δώδεκα, 36°2 — 37°4. 'Ο καιρός ωραίος. βγήκε ή Κατινούλα να περπατήση στο μπαξεδάκι και στην άβλή με τή Μοιρίτα και τόν 'Αντρέα. μά ή κούρασή της ύπερβολική και καθε φορά που τήν έπιανε, όλοι τους, ή Κατινούλα, ή 'Αννα, ή 'Αντρέας βλέπανε πως έτσι να τήν άφήσουνε δέν μπορούσε. και πως έπρεπε κάτι να κάμουνε. Τίποτις όμως θετικό δέν κανανε. Καί βρασνίζετανε ή 'Αντρέας. Τή δευτερο δεκατρείς, έπρεσε ή κούραση. άλλαζε παλε γνώμη ή 'Αντρέας. 35°8 — 37°8. Παράξενος. 'Από τό πρωί στο βραδι δύο βαθμοί διαφορά. Τελειως αλήθεια κ' ή άδιαθεσία ψυχα ήσυχα. Ήρθε τήν ίδια μέρα ή κ. Καρλιέρης. γνώριζε τόν κ. πρώτο και θά είχε καμια ύποψη ή φίλος, επειδή έβαλε τόν Καρλιέρη να πῆ του 'Αντρέα πως κπορούσε ταχα πού ή κ. 'Ολπιέρης δέν άποκριθηκε σ' ένα γραμμα του.

τε όμως γιατί έγινε το περίφημο αυτό συλλαλητήριο ; Νά σάς το πούμε. Για να βγάλει λόγο ο Πυρρής. Είχε κακοσυνήθειαι ο άνθρωπος με τους προεκλογικούς λόγους κ' ήθελε να βγάλει και μερικούς μεταεκλογικούς. Καλά τ'όχι πε κάποιος πώς ο Πυρρής έβαλε κάλη για ρήτορας, κι όχι για Δήμαρχος, κ' επειδή οι 'Αθηναίοι, θέλανε Δήμαρχο, ψηφίσανε το Μερκούρη.

Είπώθηκε κι αυτό από Μερκουρικό σέ Πυρρικό - Τι παραπονίζεστε αφού ο υποψήφιος σας ήρθε πρώτος επιλαχών ;

Πρέπει να ξέρετε όσοι ζητε μυχρία από την 'Αθήνα ότι, δυο είτανε οι υποψήφιοι, Μερκούρης και Πυρρής, ώστε β'ύτερος επιλαχών δεν μπορούσε να υπάρχει.

ΤΟ ΘΕΑΤΡΟ ΚΑΙ ΟΙ 'ΓΕΡΟΙ,

'Αξιοθρήνητη ή κατάσταση του έλληνικού θεάτρου. 'Απάνω σ' ένα χρόνο ούτε ένα έργο της προκοπής. Βασιλεύει ή επιπολαιότητα, ή αλαφρότη και ή ζεστοπωσιά - σ'ώστη καλλιτεχνική χρεωκοπία. Ποιός έφερε αυτή την έλεεινή κατάσταση ; - Οι γέροι, κανείς άλλος. Βεβαία δέν είναι οι κ. κ. δασκαλοι, που μάς βασιλίζανε ένα καιρό με καθαρέβουσα, διαγωνισμούς και βυζαντινά δράματα. Αυτοί 'μερέφανε, τ'ώρα μάλιστα που ο τελευταίος τους κλείστηκε σ'α στοιχειό στο Βασιλικό απ' όπου διώχνη: αλύπητα τ'ό κόσμο, - αλλά μιά άλλη κατηγορία : οι κ. κ. Ramolies, που γυρεύει να μάς επιβάλη τ'ό σαχλό και βρωμερό γούστο της και να χαμηλώση τ'ό θέατρο ίσα με τ'ό υπόγειο του Μεγάλου 'Αλεξάντρου. Είναι πιό επικίντνοι. αυτοί οι γέροι, γιατί τ'ό τραγούδι που σφυράνε με τ'ό σουραύλι του τραγοπόδαρου θεού, γαργαλάει τ'αυτιά των πολλών που δ'πως ξέρομε κρίση καμμιά δέν έχουν.

Οί φανατικοί άφτοι λάτρηδες της επιπολαιότητας, του χυδαίου και της γύμνιας, όχτρεύονται τή μεγάλη και ψηλή τέχνη γιατί δέν τή χωράει τ'ό λίγο μυαλό του στενού εγκέφαλου που έχουν. Τους είναι όχληρή, και προσπαθούνε να πνίξουν ως και αυτό τ'ό λίγο που έβγαλε και βγαζει ή φιλολογία μας. Που παίζονται τ'α έργα του Καμπύση ; Είναι οι ίδιοι που στή «Βουλιαγμένη καμπάνα» ροχαλίζανε, οι ίδιοι που φεύγανε άμέσως στήν αρχή απ' τόν «'Αμαξζ 'Ενσελ» γιατί τους μύριζε λάχανο τ'ό μιλιου (και όχι πατσουλι) οι ίδιοι που πειραζότανε ή ήθική τους όταν ο Βαλεντίνος έλεγε τή Μαργαρίτα «Πόρνη». Οί ίδιοι τέλος πάντων που με τ'ό

νερούλιαστώ γεροντικό μυαλό τους, βλέπουνε στήν 'Ιψην, στήν άθάνατο ποιητή της αλήθειας και λευτεριάς, μονάχα ένα συγραφέα της κληρονομικότητας.

'Ανθρωποι άνίκανοι να νοιώσουν και να αίστανθουν μιά ψηλή ιδέα, που περάσανε τή ζωή τους με ίπποδρόμιο, μπαλέτο, έπερέτα και θεάματα ή Ια Guy, που πάνε γυρεύοντας να ζωντανέψουν έστω για μιά στιγμή τ'α μαρμμένα αιστήματά τους με ύποιαδήποτε χυδαία συγκίνηση. Τ'ό μισόσκεπο και μισόγυμνο τους μαγεύει, τ'ό μπιτ ζετοίπωτο τους ένθουσιάζει και τότες ή άπεδλακαμένη φαντασία τους λαβαίνει μιά λάμψη ζωής - και ξαναπεθαίνει πάλι.

'Όταν - χωρίς καμμιά ανάγκη - κατακύλησε ή Νέα Σκηνή και βρέθηκε από σοβαρό θέατρο που είταν, άνεάρα με τήν ταραντέλλα και τόν κινηματογράφο, παίζοντας τις Κοραλίες και άλλες συντροφίες, οι γέροι τή χαιρετήσανε ως τ'ό ζημέρωμα μιάς νέας, μεγάλης έποχης. 'Από τότε ο κόσμος π'ρασούθηκε και έννοσι μόνο να βλέπη τή «dame de chez Maxime».

Μέσα κει και ίπποδρόμια και όπερέττα και τή γύμνια του μπαλέτου βρίσκουνε τ'α λίνε έξυπνα έργα, με τέχνη - Λοιπόν ούτε έργα είναι ούτε έξυπνα, και τέχνη καμμιά δέ δειχουν. Είναι απλούστατα άναμασάματα της παλιάς γάσσας Labiche κ. λ. που προστίσανε τ'ό σύζυγο που άπατ'α τή γυναίκα του και τήν παθαίνει ο ίδιος - ιστή δεύτερη πράξη βγαίνει με τ'α σ'ώβρακκ) τήν άπαραιτήτη μίζερη τήν πεθερά και σ'ό τέλος τήν κικύτα που γδίνεται τ'οιτσιδι άπάνω στή σκηνή.

Μιά δεδεκάδα καλαμπυρία και μπόλιχο πιπέρι. Λύτη είναι ή Μαγιονέζα που σεβείρουνε οι καλοί μας καλλιτέχνες με μεγάλη προσπαθεια να μη παρεξηγηθούν, ως προς τ'α διαφορέμενα και να τους νοιώση και ο τελευταίος τσορπατζής.

'Η Μαγιονέζα αυτή όσο καλή γεύση και ν'αχη - καταστρέφει όμως και τ'ό γερότερο στομάχι, και οι διευθύνοντες τ'α σχολεία αυτά που μορφώνεται και διδάσκαται ο κόσμος, σκαθουνε τ'ό λάκκο τους, γιατί όχι μόνο ή παραγωγή δέν είναι μεγάλη (ένα αύγο τ'ό έτος κάνει ο μεγολος Feydeau, και αυτό καμμιά φορά κλόβιο) αλλά οι γέροι θ'α γυρέψουνε περισσότερο πιπέρι. Π'ό πολύ πιπέρι όμως απ' ο,τι έχει επάνω της ή «Μαζίμιος κυρία» χωράει ;

Τ'ό Πιρίσι και τ'α μεγχα κέντρα που έχουν κινητό πληθυσμό 1,000.000 και άλλα 4. έκατομ. κκ -

τοίκους, μέσα στα 50 θέατρα έχουν και ένα, τ'ό πολυ δυο, που φιλοξενείται τ'ό δραματικό αυτό κατακάθι. 'Εκει θα πάει ο έπαρχιώτης, ο ξένος, νάβρη τήν κοκκότα.

'Εχουν τ'ό λόγο τους τ'α θέατρα αυτά, όπως πολλά ιδρύματα παρόμοια ώφέλιμα. ζήτημα είναι όμως αν ή 'Αθήνα πρέπει ν'αχη κι' αυτή. 'Ας τ'ό κάνουνε οι γέροι άποκλειστικώς για τους τ'ό ιδανικόν αυτό θέατρο, που με τήν ίσχυρή προστασία του έκφυλλισμού και της Κύπριδος θ' αναπτύξη πολυ καταλληλα τόν τόπο.

Μά συ νεολαία, που τόσο γενναία έκαψες τ'α προγράμματα της 'Ορίστείας που τ'ρώπωσε; - π'ίσω απ' τ'α μισοφρία της «dame Maxime» και σύ ; Εύγε σου !

Le chevalier. q. p. p. l. g.

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

Λέαντρου Κ. Παλαμά ΤΑ ΠΡΩΤΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ. 'Ο άγαπημένος ποιητάκος μας, ο γιος του μεγάλου μας Παλαμά, έβγαλε σ'ε τόμο τ'α «Πρώτα Τραγούδια» του - τους όμορφους και καλοδουλεμένους στιχους του που πρωτοτυπώθηκαν σ'ό «Νουμά» και διαβαστήκανε με τόση χαρά από τους άναγνώστες μας. Στις τρεις μεγάλες χάρες που δόκιμασε τώρα τελευταία ο Λέαντρος, να πάρει τ'ό άπολυτήριό του από τ'ό Γυμνάσιο, να βγάλει τ'α ντυτικά παιδικάστια ρούχα και να φύγει για τήν 'Εθ'ωπη, προστίθεται και τ'ετ'ερτη χαρά - κι αυτή θ'αν τήν λογαριάζει για τή μεγαλύτερη - να βγάλει σ'ε τόμο τ'α τραγουδάκια του. Εύτυχισμένο παιδί, που τόσο όμορφα μπαίνει σ'ή δεύτερη περίοδο της ζωής του. Οι στιχοι του μάς άρέσανε πολυ σαν τους διαβάσαμε σ'ό «Νουμά» και μάς άρέσουν ακόμα περισσότερο τώρα που τους κμαρώνουμε συμπλωμένους σ'ε βιβλίο. 'Όμορφα δείγματα που μάς ταζουνε γενναία δουλιά για τ'α κατοπινά τ'α χρόνια. Και τίτσι θ'ακι, και πρέπει ν'ακι, ή δουλιά του Λέαντρου. Είναι γιος του Παλαμά. 'Ο κόσμος λοιπό ζητάει πολλά από εαυτόνε. Και γι' αυτό θα ήλιουμε να μη βιαστέ να τυπώσει τους στιχους του, να μην τους φανερώσει καν άκόμα, αλλά να μείνει κ'οιμένος, μελετώντας, γράζοντας και σκίζοντας, όσο να καταρτιστέ τελειος και να πέσει, αλλά 'Ερμωνα, σαν μπόλπα σ'ή φιλολογία μας, μπαίνοντας με τ'ό πρώτο βιβλίο του π'λίτ σ'ό μεγάλο κατέρα του. Τ'α μεγχα όνόματα, βλέπετε, είναι β'υρ'ό φόρωμα για όσου: τ'αχουν και κίνουν τόν κόσμο σαληρό σ' αυτούς. 'Αλλιώτικα θα γράφαμε για τ'ό Λέαντρο, α δέ λεγότανε Παλαμάς, και δέ θ'α δυτολευόμαστε κιθουλο να πουμε τότε πώς τ'α «πρώτα τραγούδια» του είναι διαλεχτά βιβλίο που μπορεί ο τιμήσει κ' ένα μεγαλύτερό του σ'α χρόνια και πιό άκουμένο ποιητή.

ΜΟΝΑΣΙΩΤΗΣ

Τάκουσε; Τάκουσε ο 'Αντρέας και τόντις θυμήθηκε πώς τότες σ'ό ζοχικό του, τήν πέμπτη τρεις του Τρυγητή - λίγο λίγο ξεβουτούσανε λές σ'ό μνημονικό του όλες οι λεπτομέρειες της σημαντικής μερομηνίας - όταν είδε τί τρέχει ο Μαλακός και χταπίδια δέν άνακαλυψε κουκούτσι, πλεροφόρησε ο 'Αντρέας τόν κ. 'Αρτό, να τονέ βωτήση άπονήρεφτα π'ός του φαίνετα. 'Απάντηση έννοείται δέν έδωσε τ'ό γιατρούδακι καμιά. Και διές άξαφνα τόν άθ'ωο τόν άνθρωπο ! παραπαν τ'ώρα είχε άφτός που δέν του άπαντούσανε. Θ'α παράπεσε, λέει, τ'ό γράμμα του. Περιέργο που παραπέφτουνε πάντα, μόνο τ'α σπυδαία τ'α γραμματα ! Νά θ'αβ'ός και να σου άφτάδεια ! Με τή μύτη του τή σηκαμένη, τ'ό πνιγμένο του τ'ό μπόι και τ'ό ύφος του τ'ό πηδηχτό ! Που να χαθ'η ! Τόν ξαναπαιρνε τόν 'Αντρέα ο θυμός. Συλλογίστηκε συνόμα πώς ανάγκη να διορθωθ'η π'α τ'ό κακό. Σ'ό νοσοκομείο θα θορ'ύθωνε κιόλας, μπροστά σ'ε όλη τή γιατρική τήν παρία, πιό σίγουρα παρά σ'ε κουβέντες με τόν Κλυζιού, τ'ό κάμωμα τ'α συνείδητο 'Ισια ίσια τήν τρίτη, δεκατέσσερεις, ή θερμκρασία νοστιμούτσικη, 36°1 - 37°3· μά σ'α να σκυραίνανε τ'α πραματα ή κούραση ξανάπιασε από τ'ό π'ριμ' τή νύχτα ιδρώσανε τ'α πόδια της,

χρειάστηκε μάλιστα και κάμποσο μπισμουττο. Λοιπόν ο 'Αντρέας τήν άβριανή, τεταρτη, δικαπέντε, είπε να είδοποιήση για καθε άπνυτεχούμενο τόν Κλυζιού, και τ'ό έγραψε φαρδεις πλατειεις όχτώ σελιδες, δηλαδή αν τύχη και τους φέρη τήν Κατινούλα σ'ό νοσοκομείο, να ξέρουνε πώς συνήθισε τ'ό καρτίσι, τί φροντιδες θέλει, πώς έμαθε, τί τρώει, τί πίνει και πώς κοιμάται. Οδηγίες για τ'ό γιατρό ή για τ'ό νοσοκόμο που θα τή νοιάζεται. 'Η κούραση βαστούσε παντα, κρύωνε, γύρεβε να ζεσταθ'η και μπισμουττο.

Κοίταξε όμως τή θερμοκρασία. 36°1.36°9 Τι κριμα να τήν πάνε ! Τήν πέμπτη δεκαξη 36°1 37°3 της έτσουζε καπου καπου ή ούρήθρα έακολουθούσε και τ'ό μπισμουττο. Μικροδουλεές. Καμιά κούραση. Τ'ό ίδιο τ'απόγεμα, έλαβε ο 'Αντρέας από τήν 'Ιταλία και κατι βιβλία που πρόσμενε τ'α γαρηκε τ'α γαρηκε μαζί του ή Κατινούλα. Μιλήσανε όλη μέρα για τ'ό νοσοκομείο, για τ'ό χειρούργημα για τή γιατρεία. Τήν παρασκευή, δεκαεφτά, ύστερις από τ'ό πρόγεμα, έκαμε κ' ένα σαλτο ίσα με κει κάτω, να δη' έκαμε και βίζιτα σ'ό διεφτυντή του νοσοκομείου τ'ό ιδιαίτερο τ'ό καραρακι άδειο για τήν ώρα και σ'ή διαθεσή του. Μά τους έλειπε τ'ό χρεικ

ζούμενο τ'ό κρεβάτι για τήν άβ'ρώστια που είχε ή Κατινούλα. Συζητήσανε, τ'ό ζετασανε, άπ'φασίσανε πώς μπορεί να φέρη σ'ό Νοσοκομείο, σαν έβρη, τ'ό κρεβάτι το δικό της, να παρη κι όλα τ'αναγκάκια. Πύσις σ'πίτι και σήμερα μπισμουττο τίποτις άλλο 36°1.37°3. Αί ; τί λές ; Σ'ό νοσοκομείο π'α θα τ'ας κόψουνε και τ'ό δυαρεστο άφτό που τήν άδυνατιζέι, που δέν παθει με τ'ό μπισμουττο. Γιατί να μη βαλουμε σ'ε μιά βαλιτσα ο τι έχουμε ανάγκη ; Τ'ό β'αδι, όταν τήν π'αγιασε, τ'ας τ'α συγύρισε κιόλας ο ίδιος. Τ'ό σαββατο, δεκοχτώ, πόνεσε ή φούσκα ή Κατινούλα ξύπνησε δίχως πολυ κέφι όπως τόν 'Αντρέα, έτσι και τήν Κατινούλα τή σταναχωρούσε να διαταξη, να μην είναι βέβαιη τήν παραδερνε, τήν έ έθιζε κ' ή άβ'ρώστια ή ένοχλητική που τήν άπαγοήτεβε, που δέν τ'ας άφινε ήσυχία λαχταρούσε να γειάνη τ'ό παιδί· μπορεί συναμα, ενώ από τή μιά μεριά τ'ό π'οθούσε, από τήν άλλη να φοβότανε τ'α νοσοκομεία και τ'α νοσοκομήματα.

Νά μην τ'α πολυλογούμε, τ'ας τσακίστηκε τ'ό κευράγιο, απελπιστηκε, άρχισε να κλαίη. Μανι μανι στέλνει ο 'Αντρέας τ'ό μεγало της τ'ό κρεβάτι σ'ό νοσοκομείο, άνεβαζέι σ'ήν κάμερή της ένκ μικρότερο προσωρινό, γράφει τ'ό διεφτυντή. τ'έπει